

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 163/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. marca 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. Spr 74/16-5 z 22. novembra 2016 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDACTED], z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. decembra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“) č. k. Spr 74/16-5 z 22. novembra 2016 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Sťažovateľ tvrdil, že napadnutým uznesením okresného súdu došlo k zásahu do ním označených základných práv zaručených ústavou, ako aj práv zaručených dohovorom a dodatkovým protokolom tým, že nebolo odôvodnené a bolo vydané použitím chybných aplikácií a interpretácií právnej normy, a preto žiadal podanej sťažnosti vyhovieť, vysloviť porušenie označených práv napadnutým uznesením okresného súdu, napadnuté uznesenie zrušiť a priznať mu náhradu trov konania.

3. Podaním z 31. januára 2017 doručeným ústavnému súdu 6. februára 2017 zobral sťažovateľ svoju sťažnosť späť a žiadal, aby ústavný súd konanie o nej zastavil, a to z dôvodu, že mu bolo doručené uznesenie okresného súdu z 27. decembra 2016, ktorým okresný súd napadnuté uznesenie zrušil.

4. Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

5. Vzhľadom na to, že sťažovateľ vzal podaním z 31. januára 2017 svoju sťažnosť späť a ústavný súd z obsahu sťažnosti nezistil existenciu skutočností, ktoré by mohli viesť k záveru o neprípustnosti zastavenia konania, rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (obdobne napr. III. ÚS 126/07).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. marca 2017